

KŁOĆ SIĘ (1) *vb impf*

3 pl praes koła się.

Sł stp, Cn Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Zadawać sobie samemu ciosy ostrym narzędziem; tu przen: padać ofiarą własnej argumentacji [czym]:
To łámo przeciw dumie żydowłkiey iełt/ gdy to przyznawáią/ iż tu iełzczę Prorok/ oteyże rzeczy
záczytey mowi/ to iełt że Almá począc miáłá/ y vrodzić fyná. A naprzod łámi łie łwá włocznią koła
CzechRozm 134v.

Formacje współrdzenne cf KŁOĆ.

MM